

РЕШЕНИЕ

№ 3476

гр. София, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1600** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК във вр. с чл 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и е образувано във връзка решение № 1574 от 14.02.2023 г. постановено по адм. дело № 8040/2022 г. по описа на Върховен административен съд, Трето отделение, с което е обезсилено решение № 4077 от 17.06.2022 г. постановено по адм.дело № 1218/2022 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друго състав на съда. Със сезиращата съда жалба С. К. М., [дата на раждане] , с последен регистриран адрес на територията на Р.България в [населено място], [улица] постоянен адрес на местоживеене в чужбина: Р.Германия, [населено място], [улица], депозирана чрез адв. Н. Д. се оспорва мълчалив отказ на директора на Дирекция „Българско гражданство“ към Министерство на правосъдието, за издаване на удостоверение за наличие или липса на българско гражданство по чл. 39 от Закона за българското гражданство, заявено с молба с вх.№ 04-02-214/29.10.2021г. по описа на [община]. В жалбата се излагат аргументи, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Моли се мълчаливият отказ да бъде отменен и да бъде задължено директора на Дирекция „Българско гражданство“ към Министерство на правосъдието да издаде удостоверение по чл. 39, ал. 1 от Закона за българското гражданство.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява лично и не се представлява. В развилото се съдебно производство пред АССГ, 61 състав, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител е заявил становище, че

поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира е разноси по представен списък.

Ответникът – директора на Дирекция „Българско гражданство“ към Министерство на правосъдието, чрез процесуалния му представител юрк. Д. оспорва жалбата като неоснователно и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноси и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба на жалбоподателя С. К. М. за установяване наличието на българско гражданство /по образец съгласно Приложение № 5 от Наредба № 1/19.02.1999 г. за прилагане на глава пета от Закона за българското гражданство/ с рег. № 04-01-214/29.10.2021г. по описа на [община] по реда на чл. 39 от Закона за българското гражданство.

Молбата е изпратена от [община] до Министерство на правосъдието Дирекция „Българско гражданство“ - по пощата с известие за доставяне и е получена на 02.11.2021 г. (видно от обратна разписка), където е образувана преписка с рег. № 1310/2021 г. и съответно е стартирано производството за установяване наличието или липсата на българско гражданство на жалбоподателя.

Молбата е подадена в съответствие с нормативноустановения образец и към нея са приложени всички нормативно изискуеми документи съгласно чл. 15 от Наредба № 1 от 19.02.1999 г. за прилагане на глава пета от Закона за българското гражданство, а именно: 1./ Удостоверение за раждане /дубликат/, издадено от [община], обл. Б. - оригинал; 2./ Акт за раждане № 78/13.12.1975 г. по описа на Градски Общински Народен Съвет, [населено място], окръг Б. (сега [населено място] обл. Б.), ведно с извършени поправки и допълнения от 26.05.2021 г. — заверен препис; 3./ Решение № 1/20.05.2021г. на Кмета на [община] - оригинал; 4./ Заверено копие от извлечение от Акт за раждане на жалбоподателя издадено от Служба за гражданска регистрация - [населено място], Федерална република Германия; 5./ Удостоверение за идентичност на лице с различни имена с изх. № 378/27.05.2021г. на [община] - оригинал; 6./ Извлечение от НБД - население; 7./ Заверено копие от паспорт тип Р код D № СН91NN08L, издаден на 21.02.2015г. от Паспортна служба Ландесхауптшадт Е., Федерална Република Германия, валиден до 20.02.2025 г.; 8./ Заверено копие от Международен паспорт, серия А, № 0387953, издаден на 20.06.1984 г. от НР България; 9./ Доказателство за платена държавна такса за издаване на удостоверение за наличие или липса на българско гражданство; 10./ Снимки - паспортен формат - 2 бр.

С оглед така представените към заявлението документи от страна на Министерство на правосъдието са констатирани нередовности, обективирани в писмо изх. 97-00-1530/04.01.2022 г. на директор на дирекция „Българско гражданство - до [община] с писмени указания, като е посочено, че Дирекция „Българско гражданство“ не може да изрази становище за гражданството, респективно да издаде Удостоверение за гражданството на лицето, тъй като е необходимо да се представи документ, удостоверяващ на какво основание лицето е вписано като български гражданин в акт за раждане № 78 от 13.12.1975 г. на Градски общински народен

съвет, [населено място], окръг Б. или документ за избор/липса на направен избор на гражданство на лицето.

В хода на проведеното съдебно производство са изискани от съда и представени от [община] заверени копия на всички материали по образуваната преписка по молба за установяване наличие на българско гражданство с вх.№ 04-01-214/29.10.2021 г. по описа на [община], подадена от С. К. М..

При така установената факти, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 39 от Закона за българското гражданство (ЗБГр) по молба на заинтересуваното лице Министерството на правосъдието издава удостоверение за гражданство, в което се посочва дали лицето е или не е български гражданин съгласно регистрите, които се водят в министерството.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуги, както и при обжалване на отказите /мълчаливите или изрични/ за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Освен това, определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК на практика покрива извършването на всички административни услуги, включително и тези, определени в чл. 39 от Закона за българското гражданство и оспорването им по съдебен ред по общата клауза на чл. 145 от АПК винаги е допустимо.

Липсва спор по делото, а и от представените по делото доказателства се установява, че С. К. М. е депозирал заявление по реда на чл. 39 от ЗБГ за издаване на удостоверение за гражданство. Заявлението, заедно с приложените към него документи е подадено чрез [община] до Министерство на правосъдието на 29.10.2021 г. и са постъпили съответно на 02.11.2021 г. /лист 11 от адм.дело № 432/2022г. на ВАС/ Административният орган е следвало да се произнесе в 30 дневен срок от получаване на преписката, а именно до 03.12.2021 г. До тази дата, а и след образуване на съдебното производство удостоверение на жалбоподателя не е издадено. Съгласно чл. 58 ал.1 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за издаване на удостоверение за наличие или липса на българско гражданство и съответно този отказ /мълчалив/ подлежи на оспорване по съдебен ред. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. Искането, като отправено към Министерство на правосъдието, оформено по надлежния ред в молба по образец за удостоверяване наличието или липсата на българско гражданство е отправено до компетентния административен орган съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗБГ. Несъмнено молителят и жалбоподател по делото има правен интерес да установи въз основа на представените от него документи дали притежава българско гражданство респективно, дали не притежава такова. Съгласно чл.15 ал.1 от Наредба № 1 от 19.02.1999г. за прилагане на глава пета от Закона за българското гражданство /Наредба №1/1999г./, за установяване на българско гражданство по чл. 39 от закона заинтересуваното лице подава заявление по образец

съгласно приложение № 5. В случая намират приложение правилата на чл. 1, ал. 2 и 3. В алинея 2 на същата разпоредба изчерпателно са посочени документите, които следва да се приложат към заявлението на молителя. Видно от представените писмени доказателства, жалбоподателят е изпълнил изискването на чл. 15, ал.2 от Наредба № 1/99г. и е приложил всички необходими документи. Въпреки приложените към заявлението на жалбоподателя законово изискуеми документи съгласно чл.15 ал.2 от Наредба № 1/1999г., административният орган се е позовал на разпоредбата на чл. 15, ал. 6 от Наредба 1/1999г., и е върнал преписката на [община] с писмени указания за представяне на документ, удостоверяващ на какво основание лицето е вписано като български гражданин в акт за раждане № 78 от 13.12.1975г. на Градски общински народен съвет, [населено място], окръг Б. или документ за избор/липса на направен избор на гражданство на лицето. Основателни са възраженията на жалбоподателя, че преписката е върната с писмени указания, след изтичане на законоустановения 30-дневен срок за издаване на исканото от жалбоподателя удостоверение, а именно с писмо изх.№ 97-00-1530/04.01.2022 г., подписано директор на дирекция „Българско гражданство“ в Министерство на правосъдието. На следващо място основателни са и изложените аргументи от процесуалния представител на ответника, че допълнително изисканите документи не са измежду тези, определени в нормата на чл. 15, ал. 2 от Наредба № 1/1999 г., които жалбоподателят следва да представи. В случай, че на ответника са необходими и други документи, за да може да извърши обективна преценка дали жалбоподателят е български гражданин, следва да ги и изиска и да се снабди с тях служебно, а не като вменява задължение за това на жалбоподателя. В тази връзка съдът намира, че не са били налице предпоставките на чл. 15, ал. 6 от Наредба № 1/1999 г., тъй като подаденото заявление е редовно и са приложени всички изискуеми към него документи. Не на последно място не е налице и хипотезата на чл. 57, ал. 7 от АПК, тъй като не е необходимо да се изиска мнение на друг орган. В случая такова мнение не е необходимо. След като липсват законови основания за прилагане на по-дълъг срок за процесната услуга от посочения в чл. 39, ал. 1 от Закона за българското гражданство, то неспазването му води до постановяване на незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

По разноските по производството:

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, които са своевременно заявени от процесуалния му представител по списък, които възлизат в размер на 773,69 лева. За заплащане на адвокатското възнаграждение и за извършените пътни, дневни разноски са представени и надлежни писмени доказателства – договор за правни услуги и извлечение от банковата сметка на адв.Д.. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото същото е определено в размер близък до минималния размер за дела без определен материален интерес съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К. М., [дата на раждане] , с последен регистриран адрес на територията на Р.България в [населено място], [улица] постоянен адрес на местоживеене в чужбина: Р.Германия, [населено място], [улица] мълчалив отказ на директора на Дирекция „Българско гражданство“ към Министерство на правосъдието, за издаване на удостоверение за наличие или липса на българско гражданство по чл. 39 от Закона за българското гражданство, заявено с молба с вх.№ 04-02-214/29.10.2021г. по описа на [община].

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Българско гражданство“ към Министерство на правосъдието за издаване на удостоверение по чл.39 от Закона за българското гражданство, по молба вх. № 04-02-214/29.10.2021 г. по описа на [община], подадена от С. К. М., [дата на раждане]

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на С. К. М., [дата на раждане] , с последен регистриран адрес на територията на Р.България в [населено място], [улица] постоянен адрес на местоживеене в чужбина: Р.Германия, [населено място], [улица], сумата от 773,69 /седемстотин седемдесет и три лева и шестдесет и девет стотинки/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: